

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci obvineného **Ing. R. K. a spol. pre obzvlášť závažný zločin prijímania úplatku** podľa § 329 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí 16. septembra 2009 v Bratislave sťažnosť obvineného Ing. P. H., ktorú podal prostredníctvom obhajcu, proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica z 28. augusta 2009, sp. zn. Tp 31/2009, a rozhodol

t a k t o :

I.

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. prvostupňové uznesenie **s a z r u š u j e.**

II.

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obvinený

P. H., nar. X., trvale bytom

H., konateľ spoločnosti

O., t. č. vo väzbe

v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica,

s a p r e p ú š ť a z v ä z b y n a s l o b o d u.

III.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. súd písomný sľub obvineného P. H. **p r i j í m a.**

Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. súd návrh obvineného P. H. na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka **p r i j í m a**.

Podľa § 80 ods. 2 Tr. por. obvinenému P. H. **sa u k l a d á povinnosť** oznámiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu, ktorý vedie konanie, každú zmenu miesta pobytu.

O d ô v o d n e n i e :

Sudca pre prípravné konanie Špeciálneho súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica uznesením z 28. augusta 2009, sp. zn. Tp 31/2009, podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosť obvineného P. H. o prepustenie z väzby na slobodu

Podľa § 81 ods. 2 písm. b/ Tr. por. neprijal ponúknutú peňažnú záruku vo vzťahu k obvinenému jeho manželkou T. H., ani dcérou Z. H..

Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. neprijal písomný sľub obvineného P. H..

Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. neprijal návrh obvineného P. H. na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu obvinený zahlásil do zápisnice o svojom výsluchu sťažnosť (č.l. 74), ktorú následne prostredníctvom obhajcu odôvodnil.

Obvinený P. H. v písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že od počiatku trestného stíhania a aj po dvojmesačnom vyšetrowaní tvrdí, že skutok, ktorý mu je kladený za vinu, sa nikdy nestal. Sám sa cíti byť poškodený ako obeť vydierania. Sudca pre prípravné konanie dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vidí v tom, že v jeho prípade sa jedná o pokračovací charakter konania a existuje dôvodné podozrenie, že poskytnutie úplatku čiastočne realizoval a čiastočne mal sľubovať ďalšie plnenie v blízkom časovom rozvrhu. V tejto súvislosti obvinený poukázal na fakt, že obvinený K. už nie je vo svojej funkcii a je vo väzbe. Naplnenie konkrétnej skutočnosti, z ktorej má vyplývať dôvodná obava, že bude pokračovať v páchaní trestnej činnosti a môže vyvíjať aktivity k poskytnutiu úplatku

obvinenému K. prostredníctvom tretích osôb je nereálne. Obvinený nepoprel poskytnutie pôžičky obvinenému K.. Prevod urobil cez účet. Pokiaľ by sa jednalo o úplatok, isto by takto nepostupoval.

Pokiaľ sudca pre prípravné konanie rozhodoval o tom, že neprijal nahradenie väzby peňažnou zárukou, rozhodoval tak, ako by bol trestne stíhaný pre obzvlášť závažný zločin. Obvinený v sťažnosti zdôraznil, že je stíhaný pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., pričom pre tento prečin je možné mu uložiť trest odňatia slobody 5 -12 rokov. V tomto smere preto dochádza k porušeniu jeho práv zaručených v čl. 17 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

Obvinený ešte v závere písomných dôvodov sťažnosti uviedol, že doposiaľ nebol trestne stíhaný, okolnosti pre pokračovanie v trestnej činnosti neexistujú, a preto nie sú dané ani dôvody väzby. Žiadal, aby bolo napadnuté uznesenie zrušené a aby bol prepustený z väzby na slobodu.

Na podklade podanej sťažnosti, nadriadený súd postupom podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že podaná sťažnosť je dôvodná.

Z obsahu predloženého spisového materiálu sťažnostný súd zistil, že uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii Stred v Banskej Bystrici, sp. zn. ČVS: PPZ-14/BPK – S – 2009, z 24. júna 2009, bolo obvinenému P. H. vznesené obvinenie pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 3 Tr. zák.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špeciálneho súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica z 26. júna 2009, sp. zn. Tp 31/2009, v spojitosti s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Toš 16/2009, zo 7. júla 2009 bol obvinený P. H. podľa § 72 ods. 2 Tr. por., z dôvodov uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vzatý do väzby.

Začiatok plynutia väzby bol ustálený na deň 24. júna 2009 o 6.00 hod. s tým, že väzbu bude vykonávať v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici.

Podľa § 81 ods. 2 Tr. por. oba konajúce súdy neprijali ponúknutú peňažnú záruku vo vzťahu k obvinenému P. H..

Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. nebol prijatý písomný sľub obvineného P. H.

Podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania, alebo ďalších konkrétnych skutočnosti vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Zo skutku tak ako bol ustálený v uznesení o vznesení obvinenia obvinenému P. H. vyplýva, že tento mal sľúbiť spoluobvinenému Ing. R. K. úplatok v súvislosti s výkonom jeho funkcie riaditeľa odštepného závodu L., a to za služby, ktoré mohol obvinený K. zabezpečiť práve z titulu pozície riaditeľa.

Obvinený Ing. R. K. už vo funkcii riaditeľa nie je a navyiac je od 24. júna 2009 vo väzbe.

Z tohto pohľadu obava, že by obvinený P. H. v prípade jeho prepustenia z väzby na slobodu v páchaní trestnej činnosti pokračoval a vyvíjal aktivity smerujúce k poskytnutiu úplatku Ing. K. v tomto štádiu konania je hypotetické a nie je podložené žiadnou konkrétnou okolnosťou odôvodňujúcou obavu zo správania sa obvineného spôsobom predpokladanom v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky opätovne zdôrazňuje, že v tomto štádiu konania súd neskúma vinu, resp. nevinu obvineného H., v tomto smere budú vykonávané ďalšie dôkazy, a to aj s ohľadom na jeho obhajobné tvrdenia, že sa trestnej činnosti nedopustil, ale naopak

sám sa stal poškodeným – obeťou vydierania. Vzhľadom na skutočnosť, že orgány činné v trestnom konaní sú povinné v každom štádiu trestného stíhania skúmať dôvody väzby, dospel sťažnostný súd k názoru, že obvineného H. je možné ďalej stíhať na slobode a väzbu nahradiť ponúknutým písomným sľubom a dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ alebo c/ Tr. por., môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode, alebo prepustiť ho na slobodu, ak obvinený dá písomný sľub, že povedie riadny život, najmä že sa nedopustí trestnej činnosti a že splní povinnosti a obmedzenia, ktoré sa mu uložia a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje sľub vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaneho prípadu za dostatočný a prijme ho, alebo s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaneho prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným. Podľa § 80 ods. 2 Tr. por., obvinenému sa vždy uloží povinnosť oznámiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu, ktorý vedie konanie, každú zmenu miesta pobytu.

Písomný sľub ponúknutý obvineným spĺňa zákonom požadované náležitosti. Obvinený H. sa doposiaľ do rozporu so zákonom nedostal, preto vzhľadom na jeho osobu sťažnostný súd realizáciu oboch procesných inštitútov písomný sľub i dohľad probačného a mediačného úradníka považoval za dostatočné na dosiahnutie účelu väzby, a preto oba návrhy obvineného prijal.

Ponúknutou peňažnou zárukou sa už Najvyšší súd Slovenskej republiky s ohľadom na povahu prejednávanej veci a stanovisko vyslovene už v rozhodnutí, sp. zn. 2 Tošs 16/2009, nezaoberal, naviac keď ako je už uvedené vyššie, považoval za dostatočnú náhradu väzby písomný sľub a dohľad nad obvineným.

S poukazom na uvedené dôvody Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 16. septembra 2009

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Jana Serbová

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová